

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Eu sunt Cel ce sunt și Eu sunt Cel ce vin din cer pe pământ cuvânt acum, după două mii de ani de la înălțarea Mea la Tatăl când M-am coborât din cer ca să Mă nasc din trup de Fecioară și să cresc și să-Mi las apoi trupul jertfit pe cruce ca să plătesc așa căderea din Dumnezeu a omului cel de la început de timp, și apoi să înviez din răstignire și să Mă înalț iarăși lângă Tatăl Meu, din Care Eu purced, și să vin iar apoi pe pământ ca să judec viii și morții, și iată, vin, căci așa este scris. Chiar dacă nu mai este așteptare și credință pe pământ pentru venirea Mea cu slavă de cuvânt ca să împlinesc cuvântul Meu cel rostit acum două mii de ani, chiar dacă omul se culcă și doarme față de cuvântul venirii Mele după om iarăși de la Tatăl din cer, Eu vin și grăiesc Evanghelia venirii Mele de la margini la margini și o vestesc peste tot, căci așa este scris să fac. Amin.

Nu mai aștept să creadă oamenii în venirea Mea, nu mai aștept. Nici pe vremea lui Noe nu a mai așteptat Dumnezeu să creadă oamenii vestirea Lui prin Noe, care a crezut că vine Dumnezeu cu spălarea pământului, și a ascultat de și-a făcut corabie acest om credincios și casa lui, și a venit Dumnezeu, dar nu au mai văzut izbăvirea cei ce n-au voit să creadă, ci au văzut-o numai cei credincioși, numai cei ce au așteptat pe Domnul.

M-am vestit cu venirea Mea din ziua aceasta cuvânt în cartea Mea cea de azi și am intrat, și stau la masă de cuvânt cu tine, popor al cuvântului Meu din zilele acestea. Scrie în Scripturi, fiule, de răul acesta de cuvânt că va curge din tronul lui Dumnezeu în zilele cele de apoi, și ți-am dat putere să crezi în această Scriptură, și apoi ți-am dat arsură de suflet ca să te faci copil la suflet și la trup și să Mă iei Învățător al noii tale vieți, și am împlinit cu tine Scriptura cea despre nașterea de sus a omului, ca să se poată el face apoi ucenicul Meu, născutul Meu, născut din Dumnezeu din cuvântul cel de sus, căci scris este: *«Aproape este de om cuvântul lui Dumnezeu, este în gura lui, în inima lui, când el mărturisește pe Domnul»*.

Mi-am pregătit cale de venire, așa cum își pregătește omul pe pământ drum de piatră, pe care el călătorește apoi pentru nevoile lui, și Mi-am pregătit popas și vin cu sfinții și poposim între oameni și grăim la masă cu cei credincioși cuvântul cerului, ca să-L audă pe Dumnezeu cei necredincioși și să fie ei judecați după fapta lor apoi, a credinței sau a necredinței în care dau să stea.

Am cu Mine la masă de cuvânt ceata cuvioaselor din cer, și e zi de sărbătoare între sfinți pentru mireasa cea credincioasă Mie cu totul, Parascheva, cea care acum o mie de ani M-a ales de Mire al ei, de viață a ei și de iubire a ei pe pământ. Am păstrat-o apoi ca pe o podoabă cerească și s-a voit ea apoi în țara românilor să stea, căci i-am arătat la venirea ei între sfinți strălucirea pregătită Mie de Tatăl pe vatra neamului român și cărarea Mea cu masă de cuvânt pe ea în zilele cele de apoi. Curând, curând se va petrece minune mare și tainic de mare, căci pe pământ trupurile sfinților de peste tot vor purcede aici, în țara Mea de venire cuvânt pe pământ acum, unde Eu Îmi pregătesc cetate pentru cei din cer și masă lor cu cei credincioși Mie în vremea aceasta când nimeni nu mai are iubire de Dumnezeu pe pământ, și vor pluti trupurile sfinților deasupra acestui pământ așa cum plutesc pe ape corăbiile, și vor pluti ei în văzduh ca să coboare la masa Mea, așezată de Mine pe vatra neamului român, căci Tatăl aici Mi-a sortit nunta și masa ei cu sfinții, și în curând această tainică minune va minuna în lung și în lat lumea, și lumea se va mira și nu va înțelege pe cele greu de înțeles de mintea omenească, dar Eu, Domnul, împlinesc cuvânt cu cuvânt Scriptura venirii Mele cu sfinții și nimeni nu înțelege această împlinire, căci omul caută altfel de minuni să vadă și nu va putea el vedea tainele Mele, fiindcă ce este născut din trup, trup este, iar ce este născut din duh, duh este și din cer este, și tot așa se și descoperă, iar

Eu cu sfinții vin și-Mi fac împărăție cu ei în mijlocul celor credincioși și masă de nuntă Îmi fac, ca să-Mi adun Mie pe cei ce-Mi vor sluji cu iubirea lor, așa cum sfinții M-au slujit după ce M-au iubit. Amin.

— *O, eu Te-am iubit pe pământ, Doamne, și mult Te-am iubit, și iubirea mea cea pentru Tine mi-a sfințit viața și inima și mintea și suflarea și dorul și mersul meu din loc în loc pe pământ, întru nedespărțire de Tine peste tot pe unde am călătorit, și m-ai luat apoi între cei din cer și mi-ai odihnit iubirea mea cea pentru Tine, și mi-ai arătat din cer pe pământ țara venirii Tale cu sfinții în zilele cele de apoi și s-a aprins dorirea mea ca să-Ți stau în întâmpinare aici, în țara nunții Tale, și am călătorit spre ea cu trupul meu cel nesticat, pe care l-am păstrat Ție în toată vremea mea pe pământ, iar Tu l-ai așezat pe el în slava Ta, și iată-mă aici, pe pământul alegerii Tale, așteptând ziua cea mare a slavei sfinților Tăi cu Tine, Doamne, căci precum Ți-ai ales atunci Ierusalimul ca să cobori în el și să-Ți faci lucrarea, așa și acum ai lucrat și Ți-ai ales, și e taină de neînțeles alegerea Ta cea de la sfârșit de timp pentru venirea Ta cu sfinții pe pământ, și un nou Ierusalim Ți-ai întocmit din inimi vii, din pietre vii, iar cele vechi trec cu trosnet și nimeni nu înțelege Scripturile, căci sunt acoperite, Doamne, ca să le poți lucra. O, cât vor plânge românii că n-au priceput taina Ta cea mare de pe vatra lor de atâta vreme cât ai lucrat și încă lucrezi în mijlocul acestui neam! Cartea cuvântului Tău, pusă pe masa Ta de scris în mijlocul acestui pământ ales Ție de Tatăl ca să vii acum, cartea aceasta stă față în față cu cei ce nu se apleacă s-o deschidă ca să-Ți vadă mersul Tău cu poporul cuvântului Tău și taina Ta cu el, și să Te cunoască pe Tine în ea Păstor venit din cer cuvânt ca să ai Tu nume mare pe acest pământ, că vii cu sfinții, după cum este scris, și numele Tău se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu și tainică este venirea Ta și măreață, Doamne, iar sfinții Tăi în ea sunt, și văd și mărturisesc. Amin.*

O, neam român, departe ești de înțelepciunea cea de sus, coborâtă în mijlocul tău, că a venit Domnul pe vatra ta cuvânt ca să-ți dea ție naștere din nou, naștere de sus, din cuvântul Său cel de azi peste tine, iar tu nu știi, și ești oprit la hotarul acestei științe, căci de la Domnul trebuia să ai știință ca să înțelegi și să vezi și să crezi. Mai vii sunt trupurile sfinților, care și-au ales de patrie pământul român după ce au ajuns ei cu cerul de sfinți, și vor mărturisi sfinții și trupurile lor tainele lui Dumnezeu coborâte cu El deasupra acestui pământ, păstrat de Tatăl ceresc cu mână tare pentru Fiul Său Iisus Hristos, ca să vină El acum, aici, să-Și așeze și să-Și gătească masa nunții și pe sfinții Lui pentru masa aceasta de venire a Sa ca să-Și desfacă tainele toate și să le așeze pe pământ.

Mântuiește, Doamne, pe poporul Tău cel credincios venirii Tale acum pe vatra pământului român, și binecuvintează cu toate puterile și oștirile cerești moștenirea Ta aceasta de pe el, și cu puterea crucii Tale ocrotește-l și păzește-l pe el pentru Tine și cu Tine, căci cu el lucrezi pe pământ tainele Tale și venirea Ta cu ele, o, Doamne! O, înconjoară cu sfinții Tăi și cu îngerii Tăi de jur-împrejur hotarele pământului român, și toate puterile cerești să le fie de pază și de slavă, că e țara nunții Tale, pe care-Ți cobori odată cu Tine slava Ierusalimului nou, slava lui cea de sus, ca pe toate să le înnoiești, precum este scris, și să ștergi de lacrimi obrazul celor ce au ascultat și au crezut și au nădăjduit așteptând și lucrând în via Ta, așa cum Tu le-ai spus să lucreze! O, e întuneric pe pământ, căci Tu ești Lumina lumii, dar oamenii și-au ales de lumină întunericul din ei, și întuneric mare e pe tot pământul, precum este scris în Scripturi că va să vină, și iată, a venit, și așa s-a împlinit, dar lumina Ta s-a așezat în mijlocul celor credincioși și este lumină la ei și trag sfinții la lumină, Doamne, și vin ei cu Tine la masa luminii, la masa cuvântului Tău, aici, în mijlocul neamului român. A Ta fie toată slava în aceste hotare, iar poporul cuvântului Tău să-Ți dea odihna, Doamne, și să fie el ziua Ta de odihnă, a Ta și a sfinților Tăi, căci Tu ești locașul lor și le pregătești loc, ca acolo unde ești Tu să fie și ei, așa cum Tu ai spus pentru ei, pentru cei ce Te-au iubit pe pământ. Amin.

— Eu, Domnul, am fost și sunt viața sfinților Mei, căci toți trăiesc în Mine, precum este scris, și unii altora ne-am fost și ne suntem casă, și apoi viață pe vecii. Amin.

Eu, Domnul, binecuvintez cu slavă mare pământul român și tot ce am Eu pe el scump și slăvit și pus deoparte pentru slava Mea din zilele acestea, zilele cele de apoi, la care am lucrat și am ajuns.

O, popor al cuvântului Meu, e măreață calea Mea de cuvânt din cer pe pământ în mijlocul tău, iar sfinții și îngerii petrec cu ea, tată. O, ai grijă de învățătura Mea s-o dai în lung și în lat ca să Mă spal de sângele necredinței din oameni, iar tu să fii trupul Meu, fiule poporul Meu, că Eu sunt capul bisericii tale, căci tu ești biserica Mea, măi poporul Meu de azi. Cine vrea să fie și trup și cap în cuvântul de biserică, acela facă ce vrea pe pământ, iar Eu grăiesc pentru biserica Mea și pentru trupul ei, al cărei cap Eu sunt. O, ai grijă de cămășuță, să-ți fie curată, tată, căci lumea nu știe taina spălării, că ea folosește apă puțină pentru cămășuță și nu este albă cămașa spălată în apă puțină, căci se întinează albul ei din pricina apei puțină în care se spală cămașa murdară și în care se lasă toată murdăria de pe cămașă. Iată taină mare las în ziua aceasta despre felul cum se spală o cămașă murdară, care trebuie spălată și albită, căci trebuie în multă, multă apă înmuiată, ca nu cumva apa puțină din vas să se murdărească prea mult de pe cămașă și să vopsească ea albul cămășii și să iasă din apă murdar albul ei în urma spălării. Trebuie apoi mai multe ape până ce apele spală toată murdăria cămășii, căci trebuie să fie ca nouă cămășuța scoasă din apa spălării, ca albul ei cel de la facerea ei. O, nu cumva murdăria cămășii spălată în apă puțină să intre din apă în toată țesătura ei și să se coloreze albul ei, ci trebuie grijă mare pentru lucrarea spălării, căci albă cu totul și mereu albă trebuie să fie cămășuța cea spălată!

Așa este taina nașterii cea de sus a omului și care-i spală omului viața și îi înnoiește cămășuța, căci trupul omului trebuie să fie biserica Mea, iar Eu să fiu capul ei, și așa trebuie să fie întocmit omul cel născut de sus, el să fie trupul, iar Eu să fiu capul, și să fie el apoi povățuit de Dumnezeu până la sfârșit. Amin.

Grăiesc cu omul neștiutor pentru taina spălării și îi spun așa: o, nu se spală cu bani cămașa vieții tale, omule, iar tu, tată, ești fără de povață peste tine, căci tu te duci la locașul de biserică și cumperi de acolo cu bani o lumânare, iar lângă ea mai pui alți bani și dai acestea la altar spre pomenirea ta cu rugăciune înaintea Mea, iar slujitorul cel mijlocitor își strică mintea și credințioșia cea pentru tine și cea pentru Mine când vede bani și mereu bani, dar nu cu bani se spală viața omului, și nu cu bani se plătește ea, iar pe pământ s-au făcut mulțime de slujitori de altare și toți capătă bani și intră banul în altar, unde nu se cuvine să intre, și nu așa se capătă iertarea și calea ta spre Domnul, omule, ci cu lacrimi pline de pocăință și cu pocăință plină de lacrimi, căci omul este păcătos și nu are povățuitor peste el, nu are lumânare în cale care să-i cârmuiască mersul și viața spre Domnul, căci cei ce se fac slujitori ai sfințeniei la altare nu-și dau averea la săraci ca să se facă sfinți apoi cu trupul, cu sufletul și cu duhul lor și să se facă spre Mine rugători pentru cei păcătoși așa cum sfinții s-au făcut, lepădându-se de ei înșiși ca să-Mi slujească Mie pentru mântuirea lor și a oamenilor, și iată, în locașurile numite biserică nu se fac sfinți oamenii și nici slujitorii de altare, și unde, oare, se mai poate găsi adevărul cuvântului rostit în biserică când se aude din gurile celor adunați, și care spun: „*mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor întru una sfântă, sobornicească și apostolească biserică, spre viața veacului ce va să fie*“?

O, nici un locaș nu este locaș sfânt fără oameni sfinți în el și pentru el, și nu mai au parte de sfinți în ele locașurile afierosite Domnului pentru cei sfinți, și această durere se suie în cer mereu, căci numele Meu este pus peste tot peste locașurile făcute de oameni ca să se cheme peste ele numele Meu, și iată, nu mai este nimic de făcut, nimic de reparat, căci omul s-a așezat mare pe pământ în numele Meu peste oameni și trage după el toată gloata, iar Eu n-am sălaș să vin și să Mă odihnesc, căci Eu am spus celor ce vor să-Mi slujească: «*Fiți sfinți, căci Eu sfânt sunt și Mă dau celor sfinți!*».

Am spus acestea toate în ziua aceasta sfântă ca să fac cumva loc în om lucrării smereniei sfinților, iar tu, poporul Meu, împarte, tată, învățătura Mea, smerenia Mea, pe care voiesc și omul s-o aibă, căci omul este mic de tot înaintea Mea, și ar fi să fie el făcut numai din aluatul smereniei. O, cum să fac să-l deprind pe om cu lucrarea smereniei de duh, cu minte din cer pentru mintea lui cea atât de semeță prin tot ce este el, prin tot ce lucrează el pe pământ fără să plângă pentru deșertăciunea minții și a vieții lui? Numai smerenia, numai ea ar avea de ajunsă putere să deștelenească mintea și inima omului ca să vină el apoi spre duh de pocăință și de zdrobire de inimă prin pocăință, că multă, multă pocăință și mereu pocăință îi trebuie omului, și nicidecum nu-i trebuie ce caută el să facă și să aibă.

Ies în calea ta, omule fără de lumină pe cale, și Mă fac lumânare înaintea ta ca să intre în tine lumina ei. Nu-ți cer nici un ban, și nimic, nimic nu-ți cer, decât să poți să Mă lași să intru și să te fac după chipul și asemănarea Mea și să fii apoi fiul Meu și să semeni cu Mine la față și la faptă, că altfel nu ne putem cunoaște unul pe altul, tată. O, nu se poate altfel să fie al Meu omul, să fie el fiul Meu. Nu se poate să ai credință așa cum ai tu, omule, și atât, căci Eu, Domnul, le-am încercat credința iudeilor care crezuseră în Mine și le-am arătat că nu credeau, și apoi am spus lor că au de tată pe diavolul, căci erau îngâmfați în duhul lor.

O, poporul Meu, am masă cu tine, am sală de învățatură cu tine și Mă dau omului cu învățătura Mea de pe masa aceasta. Stai, tată, în baia smereniei de duh, căci prin aceasta pot Eu să stau la masă cu tine și să Mă dau oamenilor și să-Mi semăn peste ei sămânța, dar locul este pietros și abia mai găsesc o palmă de pământ care să se lase spre rod. Mă voi deșerta cu tot mai mult cuvânt pentru lucrarea smereniei de duh și voi lucra așa peste semeția din om și voi nădăjdui, iar tu să stai sprijin Mie, că am mare nevoie de sprijinul tău în multa Mea lucrare, iar Eu te întăresc să poți. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Mă amestec în toate lucrările tale cu Mine, tată. Fii înțelept ca să pricepi înțelepciunea Mea, care te sprijină mereu, căci Eu îngrijesc de tine cu multă milă, cu multă veghe, cu multă cercetare peste pământ, măi poporul Meu, că rari sunt oamenii cu lepădare de sine, cu care Eu să Mă pot sprijini, așa cum M-am sprijinit cu sfinții Mei, care s-au dat Mie și săracilor Mei și au slujit ei apoi calea Mea spre oameni și tot greul Meu de pe ea. Toate puterile cerești veghează lucrarea Mea cu tine și toți sfinții stau mijlocitori înaintea Mea pentru puterea ta. Pace ție! Păstrează acest izvor! Izvor de pace să fie în mijlocul tău din partea Mea, ca să Mă fac Eu izvor de cuvânt peste cei fără de lumânare pe pământ, că milă Mi-e de om. Mi-e milă și Mă doare mila în Mine, și tot așa să stai și tu în Mine, cu milă în tine pentru durerea Mea, fiule, și ne vom afla apoi mângâierea unii în alții și rodul ei apoi îl vom afla, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2011